

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN
ÅRSMELDING 2018

Stiftelsen Kirkens Familievern

Stiftelsen Kirkens Familievern (SKF) er en ideell diakonal aktør innen familievernet med driftsavtale med Bufdir/Bufetat om leveranse av familievern tjenester. Det er 10 familievernkontor fra Finnmark i nord til Rogaland i sør i SKF og 175 ansatte.

HER FINNER DU KIRKENS FAMILIEVERN I NORGE:

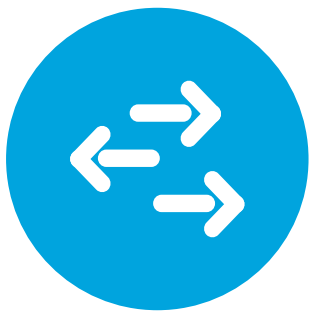
- Øst-Finnmark
- Mosjøen
- Sør-Trøndelag
- Haugaland
- Sør-Rogaland
- Øvre Telemark
- Ringerike-Hallingdal
- Follo
- Otta
- Christiania torv

INNHOOLD

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERNS ARBEIDSOMRÅDER	3
POLITISK INTERESSE FOR FAMILIEVERNET	4
EN HELT VANLIG DAG PÅ KONTORET - NOK TIL EN HEL ROMAN	5
VI HJELPER OGSÅ FORELDRENE TIL BARNEVERNSBARN	6
STRATEGIPRIS FOR OPPFØLGING AV FORELDRE SOM MISTER OMSORG FOR EGNE BARN	7
TANKER SOM GIR HÅP	8
INVITASJON INN I SAMTALEN I MEKLERROMMET	10
KJØNN, IDENTITET OG TILHØRIGHET	13
SINNEMESTRINGSKURS	14
EN GOD BARNDOM ER GRUNNLAGET FOR ET GODT LIV	16
KOMPETANSEBYGGING	17
I GODVÆR OG UVÆR MED FAMILIEVERNET	18
STYRETS ÅRSBERETNING	20
STATISTIKK	23

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERNS ARBEIDSOMRÅDER

SAMTALETILBUD

Familievernkontorene tilbyr samtalebehandling for par, familier og enkeltpersoner som ønsker hjelp til å mestre mellommenneskelige utfordringer og kriser. Parsamtaler har i alle år vært familievernets kjernevirksomhet, og kontorene tar imot alle typer par- og familier: heterofile, homofile, kjærester, samboere, gifte eller par som har inngått partnerskap. Familievernkontorene prioriterer unge par, familier med barn og samtaler med barn.

MEKLING

Alle par som skal flytte fra hverandre, og som har barn under 16 år, må møte til lovbestemt mekling. Målet med meklingen er å få en god start på det videre foreldresamarbeidet, og å lage en avtale som viser hvordan foreldrene vil fordele foreldreansvar, bosted og samvær for felles barn. Avtalen skal legge vekt på hva som vil være den beste ordningen for barna. Forskning har vist at det er en høy risiko for barn å vokse opp i hjem med store konflikter. Meklingen setter barna i fokus og har som mål å hjelpe foreldre til å være gode foreldre selv om de ikke er par lenger.

KURS

Å leve i et parforhold kan være fantastisk, men det er også hardt arbeid. Stiftelsen arrangerer samlivskurs som kan hjelpe par til å få det enda bedre i sine liv, samt håndtere ulikheter på en god måte.

2018 VAR PREGET AV POLITISK OG FAGLIG INTERESSE FOR FAMILIEVERNET

Ledergruppen i SKF: Jon Aarsland, Geir Vik, Stig Winsnes, Randi Orhammar, Lise Olderskog, Tor-Andrè Ribe-Andersen, Ellen Rygg, Gunnar Ofte, Heidi Albrigtsen og Hilde Barstad. Elisabeth Lund var ikke tilstede da bildet ble tatt.

Regjeringen oppnevnte våren 2018 Familievernutvalget. Utvalget har fått et omfattende mandat og skal utrede alle sider av familievernet. De skal levere sin innstilling i form av en NOU i november 2019.

SKF er svært opptatt av hvilke rammebetingelser som vil bli gjort gjeldende for virksomheten vi driver. SKF er en ideell aktør med diakonal forankring som har levert familievern tjenester siden fagfeltets spede begynnelse i Norge. Det har hele tiden vært et nært samarbeid med det

offentlige, og vi har siden 60- tallet fått statlige refusjoner og tilskudd for å tilby familievern tjenester. Dette to-sporete systemet, at både staten og de kirkelige stiftelsene har arbeidet med og utviklet fagfeltet, har ført til at familievernet i dag har høy faglig kvalitet.

For stiftelsen er det svært viktig at vi får mulighet til å ivareta vår selvstendighet, utvikle vår egen stemme og bidra til at fagfeltet utvikler seg videre. Vi ønsker å videreføre driftsavtalene vi har med staten i dag.

Det er en interessant politisk diskusjon om private aktørers plass i produksjon av velferdstjenester i Norge. Vi registrerer med glede at det er bred politisk enighet på tvers av tradisjonelle skillelinjer om at de ideelle virksomhetene skal ha en tydelig plass som tilbyr også for tjenester det offentlige har ansvaret for. Vi ser fram til å diskutere dette når Familievernutvalget har levert sin innstilling.

RESPEKT, VIDSYN, VITALITET, HÅP

I 2018 har vi hatt en økning i henvendelser både for nye henvendelser og for antall konsultasjoner. Vi har også stadig flere barn med på mekling. Dette er en god utvikling. Denne økte pågangen medfører noe økt ventetid for samtale og mekling, men det er sjelden at man må vente mer enn tre til fire uker for å time.

Folk kommer til oss med mange ulike problemer. Svært mange kommer fordi de ønsker å skille lag og skal avtale samarbeid om felles barn. Vi har et ønske om å nå bredere ut med tilbudet i familievernet. I 2018 hadde vi flere utadrettede kurs og tiltak enn året før.

Familielivet i Norge er mangfoldig. Alle som kommer til oss skal bli møtt med åpenhet, respekt og kompetanse. I denne årsmeldingen gir vi et lite bilde av de ulike sakene vi håndterer.

Hilde Barstad

EN HELT VANLIG DAG PÅ KONTORET – NOK TIL EN HEL ROMAN

SVERRE JOR, TRONDHEIM FAMILIEVERNKONTOR

«Det du fortalte der, er jo nok til en hel roman». Det var i lunsjpausen og jeg hadde fortalt noe fra en av dagens samtaler. Den som kom med utsagnet var en ung forsker som var tilknyttet kontoret i en kortere periode.

Det fikk meg til å tenke på at vi som hver dag jobber med mennesker i ulike livssituasjoner, ikke ser tydelig nok hvilken effekt korte glimt fra våre klientsamtaler kan ha på utenforstående. Jeg har 4-5 samtaler hver dag, med ulikt innhold, og med varighet på 60 til 90 min. pr samtale.

I desember hadde kontoret besøk av en hospitant, og vedkommende skulle delta i to klientsamtaler sammen med meg. Det var en helt vanlig dag, og timeavtalene var gjort lang tid i forveien. Før lunsj dreide saken seg om en gutt på 17 år som har vokst opp i en familie med store utfordringer. Han startet med å fortelle litt om det. Deretter hadde jeg en parsamtale hvor mor strevde med angst, noe som var en vesentlig utfordring i samspillet mellom

henne og mannen. Etter lunsj hadde jeg to kliniske saker som godt kunne ha vært meklinger, og som gjaldt samvær med barn fra 12 til 16 år.

Både mor og far hadde vært på venteværelset en god stund før klokken var 12.

Da jeg passerte forbi dem så det ut til å være god stemming dem imellom til tross for en gammel foreldrekonflikt, og et ønske om at samværet skulle endres mot mors overbevisning. I forkant av dette hadde jeg hatt en samtale med mor og datteren på 16 år, hvor datteren selv hadde tatt initiativ til å få mer kontakt med sin far. Nå hadde hun på egen hånd tatt kontakt med far med et ønske om å bo hos han og hans nye familie annen hver uke.

Samtalen skulle dreie seg om å formalisere samværsavtalen etter datterens ønske. Dette ville endre bla. mors økonomi, utfordre gamle uenigheter og mors frykt for at det ikke var god nok oppfølging hos far.

På nøkkelknippet hadde far med seg en minnebrikke og spør om jeg har mulighet til å finne samværsavtalen som datteren hadde skrevet selv. Etter litt teknisk surr fra min side fant vi en samværsavtale skrevet med datterens håndskrift. Under punktet julesamvær og ferie om sommeren hadde hun selv skrevet «mor og far må snakke sammen og barnet bestemmer deretter selv.»

Samtalen sluttet med at de snakket med hverandre om hvor heldige de var som hadde en så klok datter, og avtalen ble underskrevet uten flere innvendinger.

Det bør ikke være slik som det er nå.

Neste samtale handlet også om samvær. Far var i dette tilfelle invitert alene. Han ønsket å snakke om sin store bekymring og sorg for sønnen på 12 år som ikke ønsket å ha samvær hjemme hos han. «Det bør ikke være slik som det er nå. Finnes det ikke et tiltak som kan få samværet i gang igjen?». Han fortalte at han og mor egentlig aldri

hadde vært et par, at sønnen hadde vokst opp hos mor og at han og sønnen holdt på å vokse fra hverandre.

«Han burde jo ha vært opptatt av friidrett og ikke dataspill, og de grensene som mor setter for han er ikke noe tess». En intens og fortvilet far ønsket å få ting til å bli slik det ifølge ham burde ha vært, og ikke slik det var nå. Når vår samtale var over etterlot han en liten klump i magen på meg. Jeg så de store begrensningene i hans fremgangsmåte i samspillet med sønnen som jeg hadde snakket med i en tidligere samtale. Hvordan skal jeg bidra for å komme videre i denne saken?

Da var klokka 16 00 og det var på tide å dra hjem. Igjen slo det meg at vi hver eneste dag får tilgang på historier som kunne blitt en roman. Å bevitne, og dessuten ha mulighet til å bidra til løsning i historiene vi møter, gir mening til hver eneste arbeidsdag i familievernet.

VI HJELPER OGSÅ FORELDRENE TIL BARNEVERNSBARN

JON AARSLAND, LEDER FAMILIEVERNKONTORET I SØR-ROGALAND

Vi vet at det ikke alltid gis god nok støtte til foreldre som mister omsorgen for egne barn. Barna blir plassert i omsorgstiltak og foreldrene må ofte gå videre alene. Fokus er ikke på dem som foreldre, men på barna deres.

I debatten om barnevernet, og hva som er god hjelp for barna, blir ofte de biologiske foreldrene glemt. Men barna glemmer ikke sine foreldre, og foreldrene glemmer ikke sine barn, selv om de ikke lenger bor sammen. Det er ca 14000 barn som er plassert utenom hjemmet til enhver tid i Norge. Bak disse tallene er det mange fortvilte foreldre, og mange barn som er bekymret for sine foreldre og ikke helt vet om de kan slå seg til ro i sin nye fosterfamilie.

Undersøkelser viser at ca 80 % av fosterbarna flytter hjem til sine biologiske foreldre når de blir 18 år gamle og myndige. Om situasjonen hjemme hos mor og far er

slik den var den gang omsorgsovertagelse fant sted, er det ikke noe bra sted for disse unge voksne å være.

Samtidig som barn blir plassert i nye hjem, må vi derfor også satse mer på å gi hjelp til foreldrene. De er fortsatt foreldre, om enn på en annen måte. De fleste skal ha samvær med barna, de fleste bryr seg om barna, og livet blir lettere når en vet at barna har det bra og foreldrene får hjelp.

Vi vet at mange av de foreldrene som blir fratatt omsorgen for egne barn, selv opplevde å bli plassert i fosterhjem som liten. Men det er gjort lite forskning på hvem denne foreldregruppen er og hva de trenger av hjelp. Ved Familievernkontoret i Sør-Rogaland er det et lite spisskompetansemiljø som står i spissen for å utvikle et tilbud i nært samarbeid med brukerorganisasjonen for barnevernsforeldre (OBF).

Til enhver tid er det ca 14 000 barn som bor i fosterhjem eller institusjon i Norge. Også de biologiske foreldrene til disse barna trenger hjelp og støtte for å bidra til at barna får en god barndom.

Vårt familievernkontor i Sør-Rogaland har et eget nasjonalt spisskompetanemiljø (SKM) - Foreldreoppfølging etter omsorgsovertagelse - som arbeider sammen med Bufdir for å sikre kunnskapsbasert fag- og tiltaksutvikling for foreldre fratatt omsorgen for egne barn.

Faglig engasjement og kreativitet ga SKM strategiprisen for beste fagutviklingsprosjekt innenfor Bufetat i 2018.

STRATEGIPRIS FOR OPPFØLGING AV FORELDRE SOM MISTER OMSORG FOR EGNE BARN

JON AARSLAND, LEDER FAMILIEVERNKONTORET I SØR-ROGALAND

Hege Helliessen Hadland leder SKM foreldreoppfølging etter omsorgsovertagelse og Mari Trommad dir. Bufdir.

VEILEDER

Overordnet målsetning er å sette familievernkontorene i Norge i stand til å levere tjenester til foreldre som har mistet omsorg for barn etter fastsatte faglige standarder.

I løpet av 2018 har Spisskompetansemiljøet fått godkjent og lansert *Veileder for foreldre med barn i fosterhjem og barneverns-institusjon*. Veilederen er gjort kjent i hele familievern tjenesten gjennom regionale fagkonferanser for F2 ledere, enhetsledere og kontaktpersoner ved det enkelte familievernkontor.

I 2018 har vi fokusert på foreldreoppfølging i gruppe. Spisskompetansemiljøet har utviklet og pilotert to nye gruppetilbud for foreldregruppen: Emosjonsfokuset ferdighetstrening og Mestringsgruppe. Mestringsgruppen er en åpen, pågående gruppe ved Familievernkontoret i Sør-Rogaland. Her benyttes gruppedeltagernes erfaringskunnskap til å løse ulike

problemstillinger som finnes i gruppen, og som omhandler mestring av livet etter omsorgsovertagelsen. Begge gruppene har fått god respons hos foreldrene som har mottatt tilbudet.

VI TRENGER KUNNSKAP

Gjennom hele året har SKM systematisk samlet inn erfaringskunnskap fra egen tjeneste, gjennom dybdeintervju med til sammen 20 terapeuter fra ulike deler av landet. Terapeutene har fått spørsmål om hva foreldrene ber om hjelp til når de kommer til familievernkontorene, og hva terapeutene selv har av behov knyttet til opplæring og veiledning i møte med en ny brukergruppe. Funn fra denne kartleggingen vil videre analyseres, omgjøres til kunnskap og gi retning for videre fagutvikling, utvikling av nyansattkurs og etablering av veiledningsstrukturer.

TANKER SOM GIR HÅP

«*Pling!*» Lyden fra mobilen skjærer gjennom den timesvis lange stillheten som fyller alle rom i leiligheten min. Leiligheten som tidligere var full av larm, og lyder fra liv i virke og daglig drift. Leiligheten som før var **vår**. Før barnevernet overtok omsorgen for barna mine.

Meldingen er fra familievernkontoret. En påminning om avtalen på onsdag. Håret reiser seg på kroppen, hjertet slår et ekstra slag og hendene blir klamme rundt mobilen. Tankene fyller hele hodet mitt, siger ned og legger seg som en klump midt i magen min. Tanker om forskjellsbehandling, forsvar og flykt. Frykten fyller fortsatt hele meg.

Terapeuten jeg fikk snakke med, da jeg omsider ringte familievernkontoret, virket grei. Grei, på en oppriktig – ikke tillært måte. Terapeuten fortalte om tilbudet, hva som skulle skje i første time og lurte til slutt på om jeg hadde særlige ønsker eller behov. Etter denne telefonsamtalen sneik det seg inn sjeldne tanker i hodet mitt. Tanker om å bli hørt, om å høre til. Tanker som fikk kroppen til å slappe av, og klumpen i magen til å gjøre mindre vondt. Tanker som gir håp.»

Arbeidet i familievernet handler i stor grad om å skape håp. Håp til mennesker som strever med sorg og smerte. Mennesker som befinner seg i situasjoner som ble annerledes enn planlagt. I møte med disse menneskene møter terapeutene samtidig seg selv. Menneskemøter hvor det umulige blir mulig. Sammen tar vi fatt på en ukjent vei ... videre.

Fagutvikling for meklere

INVITASJON INN I SAMTALEN I MEKLERROMMET

SYNNE BRÆIN GIGSTAD, FAMILIEVERNKONTORET CHRISTIANIA TORV

I desember 2018 lanserte Bufetat fire filmer om meklers arbeid i prosessmekling. Filmene er resultatet av et samarbeidsprosjekt mellom Christiania torv familievernkontor ved Synne Bræin Gigstad og Homansbyen familievernkontor ved Toril Hepsø

I filmene følger vi en tenkt familie, basert på erfaringer fra meklinger. Denne familien representerer mange typiske kjennetegn ved konfliktfylte meklinger. Filmene kan sees sammen eller hver for seg. De viser den første samtalen med foreldrene, individuelle samtaler med foreldrene, en familiesamtale og en samtale med barna alene.

Den obligatoriske norske meklingsordningen er unik, og evalueringene er gode. Men vi strever med å hjelpe de som er i størst konflikt. Et stort antall familier blir værende i årelange konflikter, og vi vet med sikkerhet at dette er skadelig for barna.

I 2018 ble meklingsordningen lagt om. I fastlåste konflikter tilbys nå to meklere, et økt antall samtaler, et to-timers kurs, individuelle samtaler og samtaler med barna til familien.

Vårt ønske er at filmene kan stimulere og inspirere meklere til mer refleksjon rundt egen praksis

Det er gjort et stort arbeid i utviklingen av ny ordning. Det følger imidlertid i liten grad med råd, tips eller veiledning til hvordan meklere kan eller bør forholde seg i disse krevende samtalene. Det vises oss stor tillit, og friheten som er gitt oss til selv å utforme vår rolle, er et gode.

Kartleggingsundersøkelser at mange meklere ønsker fagutvikling og veiledning rettet mot arbeid i fastlåste konflikter. Vi som har ledet dette prosjektet kjenner oss igjen. Vi har selv savnet forslag til spesifikke metodikk utviklet for vår meklingskontekst.

Det er begrenset med årsaks og effektstudier på feltet, men de vi kjenner tyder på at foreldrene låses fast i vanskelige følelser og samspillsmønstre - dette dreier seg om langt mer en antallet dager og netter de viktige barna skal tilbringe hos hvem. Effektstudier tyder på at disse konfliktene kaller på særskilte ferdigheter

fra mekler; samtalene behøver tydelig ledelse som ikke hindrer etablering av en god allianse og mekler bør være åpen for å adressere det emosjonelle godset uten at det tar over hele samtalen. Sjansen for at meklingen ender i avtaleinngåelse øker hvis vi klarer få foreldrene med på en lengre prosess. Vi vet også at meklere selv er sårbare for å låses fast i vanskelige følelser som kan spille oss dårlige i disse sakene.

VÅRE ERFARINGER

Som de fleste meklere i Norge er vi (Gigstad og Hepsø) terapeuter i bunn og som så mange av våre kollegaer har vi strevet i disse sakene, og vi har søkt etter gode veier i dette arbeidet. I forsøket på å lykkes bedre har vi, som mange andre, lånt grep fra terapirommet. Vi har gjerne grepet til intervensjoner vi allerede hadde gode og utbredte erfaringer med som terapeuter. Når vi gjorde det så vi at mange av grepene hadde en god effekt. Arbeidet i fastlåste

konflikter var fortsatt krevende og dette var ingen magisk medisin, men vi opplevde å gjøre noe riktig. Samtidig så vi mange dilemmaer i dette; vi var blant annet opptatt av å finne gode avgrensninger i bruk av metodikk hentet fra terapifeltet. Mange grep ville være klart uegnet i en meklingskontekst, og vi var også opptatt av at vi måtte unngå å havne inn i å drive ren bruddterapi. Vi ville sette et nåtids-fokus.

PROSJEKTET

Erfaringene og problemstillingene vi så engasjerte oss men vi trengte armslag for å gå mer inn i det og det fikk vi med tildelte prosjektmidler for høst 2017 og vår 2018. Tidlig i prosjektperioden bestemte vi oss for å lage film. Film er et opplevelsesnært medium som kommuniserer mer helhetlig til seeren. Vi ønsket å ta skrittet lenger enn å «beskrive», vi ville gjerne «vise» hva vi var opptatt av. Resultatet er blitt slik at vi inviterer seeren helt tett på oss - inn i

meklingsrommet og inn i faglige samtaler. Fokuset i filmene er å vise det vi mener kan være gode fremgangsmåter, men også å sette lys på meklers utfordringer og dilemmaer.

HENSIKT

Vårt ønske er at filmene kan stimulere og inspirere meklere til mer refleksjon rundt egen praksis – de er ikke uttrykk for beste eller rett fremgangsmåte. Vi tror det er mye å hente for oss alle, i å bli riktig nærsynte på det vi gjør og hvorfor. Vi trenger også finne måter å ta om bord etablert kunnskap i vår praksis, når vi har det, om hva som ser ut til å ha en god effekt.

Så vil vi også si så det er klart; alle må finne sin vei i dette, på bakgrunn av det de tro på og den de er. Filmene viser vår praksis i dag, vi vil som andre meklere fortsette å utvikle våre fremgangsmåter, og slik skal det være.

Mosjøkonferansen

KJØNN, IDENTITET OG TILHØRIGHET

LISE OLDERSKOG, LEDER FAMILIEVERNKONTORET MOSJØEN

Uansett hvem du er, skal du være en del av samfunnet. Dette var hovedbudskapet på årets Mosjøkonferanse.

Tilhørighet påvirker oss gjennom hele livet og i alle relasjoner. Det oppstår alltid i samspill med andre og du må da vite inni deg hvem du er og vil være. Andre må også oppfatte det samme. Det er fortsatt mye skam og tabu knyttet opp mot seksualitet, samtidig som det berører dype, eksistensielle behov for å bli akseptert og elsket fra vugge til grav.

Det er viktig for Stiftelsen Kirkens Familievern å samarbeide med andre for å nå ut til flest mulig med kunnskapen vår og også lære fra andre. Gjennom et godt samarbeid på tvers av flere offentlige instanser har Familievernkontoret i Mosjøen siste to årene vært med som arrangør av Mosjø-

konferansen. Hvert år har kommunes utvalg for likestilling, integrering og mangfold (LIM) en konferanse med et gitt tema. Høsten 2018 ble konferansen utarbeidet sammen med MED - ungdom i fokus. Til sammen kom 1.050 personer til Mosjøhallen. Rundt 250 av dem var fagfolk, lærere, helsesøstre og politikere. Resten var ungdommer fra ungdomsskole og Videregående skoler i Vefsn og nabokommuner.

Hovedfokus denne konferansen var identitet, mangfold og seksualitet. Gjennom å samle spennende innledere og foredragsholdere klarte vi å skape et stort engasjement blant ungdom i Vefsn.

Tale Maria Krohn Engvik, bedre kjent som «Helsesista», snakket engasjert om hennes dialog med ungdommer gjennom sosiale medier og da først og fremst SnapChat, og

ikke minst hennes opplevelser og historier fra norsk ungdom.

Erlend Elias holdt et strålende foredrag om at det er OK å være seg selv, og at det er naturlig å snakke om egen personlighet, kjønnsidentitet og seksualitet. I dialog med Erlend Elias fikk ungdommene fortalt hvem de opplevde seg som og han lyttet og stilte gode spørsmål for å kunne forstå. De unge bidro med sin åpenhet og fortalte åpent og naturlig om hvem de er og hvem de ønsker å bli oppfattet som.

Sexolog i Vefsn kommune, Ellen Lundestad, som skal arbeide ved familievernkontoret vårt i Mosjøen i 2019, snakket om forskjellige former for seksualitet og de sju forskjellige kjønn. Ellen forteller at å få lov å møte og snakke med ungdom om disse viktige temaene er en ære. Det er i

samspelet vi møter og tolker hverandre, og vi presenterer vår identitet og kjønn. Som sexologisk rådgiver er det viktig å nå ut med kunnskap og informasjon for å fremme økt forståelse og kunnskaper omkring dette viktige temaet.

Mosjøkonferansen har blitt et viktig møtested. Tilbakemeldingene fra ungdommer og fagpersoner er entydige, og peker på behovet for bedre og mer informasjon om vanskelige tema. For vårt kontor i Mosjøen er dette samarbeidet viktig og gjør at Familievernkontoret oppnår en større synlighet. Vi kan være en viktig bidragsyter gjennom vår kompetanse og det øker vår kunnskap på tvers av fagfelt.

Vi er allerede i gang med planleggingen av vårens Mosjøkonferanse.

SINNEMESTRINGSKURS

STEIN ROGER OG EDGAR, GRUPPELEDERE FAMILIEVERNKONTORET I TRONDHEIM

«Det gjorde godt å se at jeg ikke var alene om å ha et sinneproblem»

En ny gruppe, med både menn og kvinner, har gjennomført sinnemestringskurset ved Familievernkontoret i Trondheim. De hadde 8 gruppemøter i løpet av 10 uker.

Noen tilbakemeldinger fra de som var med:

«... jeg har snakket om ting som har vært vanskelig, jeg har følt meg sett, forstått og akseptert for den jeg er. Dere jobber kjempebra sammen og æ liker at dere har en så fin og rolig væremåte, det er avslappende å være med dere».

Mor til gutt, 3 år

«Jeg har ikke sagt noe stygt til kona mi etter at jeg startet opp i sinnegruppa. Det er jeg mektig stolt over».

Far til gutt, 5 år

«Jeg visste ikke hvem og hva jeg møtte når vi startet opp i sinnegruppa. Da vi først var i gang var det en god opplevelse å se og møte vanlige mennesker av begge kjønn. Det gjorde godt å se at jeg ikke var alene om å ha et sinneproblem»

Far til 2 barn, 4 og 7 år.

«Det beste med kurset er at man møter andre med samme problem og kan være åpen om det. Jeg kan tenke at de fleste føler stor skam ved å være «sånn», og det er en slags trøst å høre at andre har det likedan. Det er en enorm lettelse å kunne prate fritt om sinneproblemet og bli møtt med forståelse og respekt. Og det er fint å få noen verktøy å kunne bruke når man kommer opp i uønskede situasjoner. Det hjelper å tenke litt annerledes og reflektere over egen væremåte og reaksjon. Jeg er

sikker på at en slik «behandling» kan redde flere ekteskap og forholdet mellom foreldre og barn. Jeg skulle ønske jeg hadde kommet tidligere, men føler samtidig at det aldri er for sent. Den erfaringen kurset har gitt meg setter jeg stor pris på! Kjempebra kurs, med kjempegode kursledere.

Gift mor med tenåringsjente.

Interessen er stor for sinnemestringskurs. Det blir flere kurs hos oss, og vi forbereder vi oss nå på neste gruppe.

Min meg! undervisning om overgrep for 2. klasse

EN GOD BARNDOM ER GRUNNLAGET FOR ET GODT LIV

IRENE SEGLEM OG TOM S. NYBØ, FAMILIEVERNKONTORET I SØR -ROGALAND

Irene Seglem og Tom Nybø

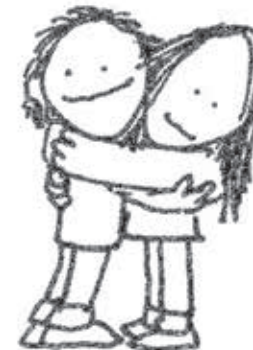
Familievernet møter mange av familiene hvor det er vold og overgrep i nære relasjoner.

Familievernet vektlegger både å avdekke og å følge dette opp med tilbud om samtaler.

Det er mange som gjør en stor innsats innenfor dette viktige feltet. Samordning mellom tjenester på tvers av sektorer er helt nødvendig for at de som er utsatt for vold og overgrep skal få god hjelp.

Vi tilbyr skolene et undervisningsopplegg som er tilrettelagt for 2. trinn i barneskolen. Gjennom dette opplegget ønsker vi å lære barn å gjenkjenne hva et overgrep er. De vil bevisstgjøres på at de bestemmer over sin egen kropp og at vonde hemmeligheter må fortelles til trygge voksne.

Familievernkontoret i Sør-Rogaland avd. Egersund har i flere år hatt undervisningsopplegget om vold og overgrep kalt «Min meg» i hele Dalaneregionen. Vi gjennomfører tilbudet i et nært samarbeid med kommunene og Incestsenteret i Vestfold. Opplegget har høstet gode tilbakemeldinger fra mange kanter. En samarbeidspartner fortalte oss nylig at det var blitt avdekket en overgrepssak på bakgrunn av vårt besøk i en klasse. Flere andre henvendelser med ønske om råd og vink har også kommet. Det nytter med andre ord å gjøre det vi gjør! Opplegget er satt i gang etter initiativ fra Familievernkontoret, men nå vil kommunene sette av ressurser til å videreføre opplegget sammen med oss. Det er slik vi ønsker å kunne bidra til et samarbeid på tvers til beste for barn og familier familievernet et tilbud til. **Min meg!** et viktig forebyggende tiltak og et godt og viktig ledd i et tverrkommunalt og tverrfaglig samarbeid.

KOMPETANSEBYGGING

Skal vi som organisasjon gi et godt kvalifisert tilbud til klientene og holde oss attraktive som arbeidsplass, må vi sørge for kontinuerlig faglig utvikling av egne ansatte.

En gang i året samler Stiftelsen Kirkens Familievern alle ansatte til fagsamling. Dette er med på å bygge samhold og identitet, og bidrar til erfaringsutveksling mellom kontorene våre.

Emosjonsfokuset familierapi er en viktig fagretning i familievernnet. Dette var derfor hovedtemaet for årets samling. Vi hadde en bred, generell gjennomgang av EFT, samt spesielle økter med særlig fokus på EFT for familien, og EFT for foreldre i konflikt.

I familievernnet møter vi mange mennesker som er i krise. Det kan være belastende over tid å hele tiden være i samhandling med klienter som har det vanskelig. Som arbeidsgiver er det viktig for oss å sørge for at våre ansatte er best mulig rustet til å håndtere en slik situasjon, både i å ta vare på seg selv, og til å gi kollegastøtte.

Med bistand fra Klinikk for krisepsykologi gikk vi gjennom ansvar og strategier for å forebygge og håndtere belastninger knyttet til hjelperollen, med særlig fokus på sekundærtraumatisering, omsorgstretthet og arbeidsmiljø.

De første som møter klientene våre, er de som sitter i resepsjonen. Et eget fagprogram om forståelse, kommunikasjon og ivaretagelse av mennesker i krise var utarbeidet for dem.

Som selvstendig stiftelse har vi mulighet til å invitere politisk ledelse til dialog med oss. Vi er glade for at statssekretær Tom Erlend Skaug møtte våre ansatte og snakket om familievernets samfunnsmessige rolle. På samme måte var det svært interessant å høre leder av Familievernutvalget, Line Henriette Holten, orientere om utvalgets arbeid. For ledelsen i stiftelsen er det av stor betydning å høre hva de ansatte mener er de viktigste utfordringene for familievernnet. Innspill fra gruppearbeid blir brukt i vår videre dialog med utvalget.

I GODVÆR OG UVÆR - MED FAMILIEVERNET

ELLEN RYGG, LEDE FAMILIEVERNKONTORET I ØST-FINNMARK

Familievernkontoret i Øst-Finnmark har kontorsted i Kirkenes, og tilbyr tjenester til kommunene Sør-Varanger, Vadsø, Vardø, Båtsfjord, Berlevåg og Gamvik. Kontoret har 4 terapeuter, inkludert leder, som reiser ut en gang i måneden i 2 dager til såkalt utekontor i Vardø, Båtsfjord/Berlevåg og Vadsø.

Øst-Finnmark er et konglomerat av ulike kulturer og har alltid vært det. Fra Sør-Varanger med gruvekultur til kystkommunene med fiske. Fra fylkeshovedstaden Vadsø, med ulike religiøse kulturer f.eks. det læstadianske, til mennesker med samisk, norsk, finsk og kvensk bakgrunn. Kommunene har mange minoritetsgrupper fra ulike land, og vi er i et område med stor innvandring fra Russland.

Terapeutene har ansvar for sine kommuner og blir godt kjent både med befolkningen, kulturen og samarbeidspartnerne på stedet. Det skaper et nært forhold til den kommunen en jobber i. Man lærer seg til å utnytte de lokale forhold, og terapeutene

strekker seg langt for å gi gode tilbud til klientene og befolkningen. Man arbeider utover kvelden og kan ha lange arbeidsdager, men arbeidet er inspirerende og spennende. Å være på utekontor er svært forskjellig fra det vanlige arbeidet man har på kontoret resten av måneden. Terapeutene har ulik kompetanse, utdanning og arbeidserfaring. Man må på utekontor takle det som kommer og prøve å gi et best mulig tilbud til alle. Man blir generalist på familiearbeid. Det gir utfordringer og veldig mye god erfaring og glede.

Det er store avstander i Øst-Finnmark. Til de fleste kommunene vi må nå, er det minimum 250 km, og det kan ta opptil 4 timer å reise en vei. Å dra på utekontor kan ofte være ganske spennende. Det er flere fjelloverganger og kjøring langs kysten. Vi kan bli stoppet av storm og uvær og ikke komme over fjellet til f.eks. Båtsfjord, eller blir ventende på kolonnekjøring. Ekstra-utstyr som varme klær og spade må man ha med i bilen. Å tro man skulle ta flyet hjem, men ende i en fire timers drosjetur på vei rundt fjorden, må man også være forberedt på kan skje. Eller kanskje måtte ta en ekstra overnatting om alt er innstilt, og vente på

bedre vær neste dag. Avtalte klienttimer må flyttes på, og man må være fleksibel på arbeidstida.

Det er ikke enklere for klientene å komme til oss. For en som skal komme på en konsultasjon i Kirkenes, kan det ta åtte timer å reise. En skal ordne seg fri fra jobb og ofte skaffe barnevakt. Det går fly, men avganger passer sjelden slik at en kan komme fram og tilbake samme dag. Vær og føreforhold, stengte veier og innstilte flyavganger, fører ofte til at avtaler må avlyses. Og da må man prøve å finne ny time en annen dag, med de samme praktiske utfordringene som må løses.

Hjelpetjenestene i kommunene, særlig barnevern og helsestasjon, er våre samarbeidspartnere. Vi har regelmessige samarbeidsmøter hvor vi informerer om familievernets tjenester, hvordan de kan bruke oss og henvise klienter hit. Vi har også nært samarbeid i felles saker. Vi er avhengig av at de lokale hjelperne er våre «allierte», og at vi gjensidig kan bruke hverandres kompetanse. I flere kommuner er det små fagmiljø, og støtte og hjelp fra oss kan være viktig for dem. Men vi trenger også å ha dem i vanskelige saker når det er

behov for flere «hender og hoder». Når det dukker opp utfordrende meklinger og man er alene på utekontor, kan vi f.eks. bruke ansatte i barnevernet i vanskelige samtaler hvor man må være to.

Barneverntjenestene i flere kommuner jobber også forebyggende i nært samarbeid med oss. Det gir gjensidig styrke. Vi kan også oppleve at det mangler fagfolk i tjenestene i kommunene, og at vi må ta mer ansvar i saker enn familievernet vanligvis gjør. Vi bruker mye tid mellom reiser til telefon-samtaler og rådgivning til klienter og samarbeidspartnere.

Det er spennende og givende, men også krevende å drive familierapi på utekontor. Å forholde seg til ulike kulturer i de ulike kommunene, utvikler en som menneske og som fagperson. Man må være fleksibel og forstå folks hverdag. Er far fisker og ute på havet må man tilpasse samtaletidene etter det. Været preger arbeidet og livet til folk. Vi må også tilpasse oss det.

Man preges og formes av det arbeidet man gjør. Man blir tøff, og må tørre å ta ansvar i krevende situasjoner. Felleskapet på kontoret hvor vi får tatt opp saker man har hatt alene på utekontor, gir styrke.

STYRETS ÅRSBERETNING 2018

ART AV VIRKSOMHETEN

Stiftelsen Kirkens Familievern er en stiftelse for kirkelige familievernkontor. Stiftelsens formål er å yte hjelp til familier, par og enkeltpersoner der det foreligger vansker, konflikter eller kriser i familien, eller som ønsker å forebygge slike vansker knyttet til samliv og samhandling. Stiftelsen skal gjennom sin virksomhet styrke familie, ekteskap, foreldreskap, samliv og ensliges stilling i kirke og samfunn.

Virksomheten har en diakonal forankring, og skal hjelpe klienter ut fra deres forutsetninger uansett sosial status, livsførsel, legning, religiøs tro eller politisk overbevisning.

Stiftelsen Kirkens Familievern består ved utgangen av 2018 av 10 familievernkontor som ligger i henholdsvis Øst-Finnmark, Mosjøen, Trondheim, Haugalandet, Sør-Rogaland, Øvre Telemark, Ringerike/Hallingdal, Otta, Follo og Oslo. Det er en liten sentral administrasjon i Oslo.

REDEGJØRELSE FOR FREMTIDIG UTVIKLING

Stiftelsen har i 2018 for det alt vesentlige løst målene som ble satt for året. Alle våre 10 kontorer har driftsavtale med Bufetat. Vi ønsker i 2019 fortsatt å kunne tilby våre

tjenester i den samme grad som tidligere, samt at driften kan drives økonomisk forsvarlig. Alle avtaler med Bufetat er videreført fra 2018.

REDEGJØRELSE FOR ÅRSREGNSKAPET

Styret mener at årsregnskapet gir et rettviseende bilde av stiftelsens eiendeler og gjeld, finansielle stilling og resultat.

Stiftelsens driftsinntekter har en økning fra forrige år på 14,1 %. Økningen følger av økt tilskuddsbevilgning til stiftelsen sentralt samt generell styrking av familievernet i 2018.

NØKKELTALL FRA RESULTATREGNSKAPET

	2018	2017
Driftsinntekter	131 177 690	115 011 913
Resultat av ordinær drift	(553 543)	400 614
Endring pensjonsforpliktelse	5 865 255	2 467 976
Årets resultat	5 311 712	2 868 590

Egenkapital pr. 31.12.2018 er kr 21 848 300,-.

FINANSIELL RISIKO

Inntektene består i hovedsak av driftstilskudd fra Bufetat. I henhold til driftsavtalen skal ubenyttede midler av tilskuddet tilbakeføres. Dersom driftskostnadene overstiger tilskuddet, må dette dekkes av stiftelsens egenkapital. Løpende betalbare pensjonsutgifter dekkes i henhold til driftsavtalen av Bufetat, dermed er usikkerhet knyttet til pensjonsutgifter eliminert.

FORTSATT DRIFT

Driftsavtalene er videreført, stiftelsen har positiv drift, god likviditet og positiv egenkapital. Styret og daglig leder bekrefter at forutsetningen om fortsatt drift er lagt til grunn ved avleggelsen av årsregnskapet.

RESULTATDISPONERINGER

Stiftelsens overskudd på kr 5 311 712 føres mot annen egenkapital. Overskuddet består av kr 5 865 255 i endring av bokført pensjonsforpliktelse, netto gaver og finansposter med fradrag for underdekning tilskudd 2018 og tapsføring av tidligere års fordringer – kr 553 543,-.

ARBEIDSMILJØ

Det har vært et sykefravær i 2018 på totalt 6.20 %, av dette er 1.49 % korttidsfravær og 4.71 % langtidsfravær over 16 dager.

Styret anser arbeidsmiljøet i stiftelsen som tilfredsstillende og har ikke iverksatt spesielle tiltak på dette området i 2018. Det har ikke vært skader eller ulykker i løpet av 2018.

LIKESTILLING

Stiftelsens personalpolitikk anses å være kjønnsnøytral på alle områder. Etter vår oppfatning er likestillingsspørsmål tilfredsstillende ivaretatt, og det er ikke iverksatt eller planlagt konkrete tiltak innenfor dette området. Det er ikke mottatt tilbakemeldinger om at noen opplever selskapets personalpolitikk som kjønnsdiskriminerende.

Styret mener at det ikke gjøres forskjeller på ansatte, eller ved ansettelse, på grunn av etnisitet, nasjonal opprinnelse, seksuell orientering, hudfarge, språk, religion eller livssyn.

Stiftelsen har ved årets utgang 175 ansatte fordelt på 145,7 årsverk, 42 menn og 133 kvinner.

Stiftelsens styre består av 5 kvinner og 2 menn, 3 kvinner og 1 mann er varamedlemmer. Ledergruppen består av 6 kvinner og 5 menn.

Helle Dorthea Gjetvang

Styreleder

Bård Mæland

Styremedlem

Bjørg Tørresdal

Styremedlem

Oddbjørg Aasen Bjørdal

Styremedlem

YTRE MILJØ

Stiftelsen Kirkens Familievern har ingen virksomhet som påvirker det ytre miljø

Oslo, 04.03.2019

Morten Müller-Nilssen

Nestleder

Vigdis Eriksen

Styremedlem

Sissel Roland

Styremedlem

Hilde Barstad

Daglig leder

STIFTELSESSTYRET

HELLE DOROTHEA GJETRANG
(STYRELEDER)

**MORTEN MÜLLER –
NILSSEN**
(NESTLEDER)

ODDBJØRG AASEN BJØRDAL
(STYREMEDLEM)

VIGDIS ERIKSEN
(STYREMEDLEM)

BJØRG TØRRISDAL
(STYREMEDLEM)

SISSEL ROLAND
(STYREMEDLEM)

BÅRD MÆLAND
(STYREMEDLEM)

KRISTINE AKSØY
(VARAMEDLEM)

ROBERT WRIGHT
(VARAMEDLEM)

VALBORG ORSET STENE
(VARAMEDLEM)

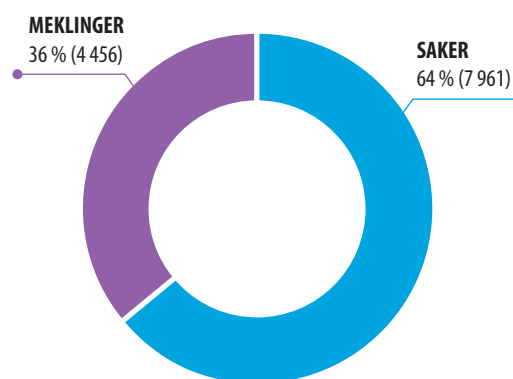
STATISTIKK

Stiftelsen Kirkens Familievern (SKF) består av 10 kontorer over hele landet. Kontorene tilbyr samtaler og meklinger til par, enkeltpersoner og familier som opplever utfordringer i nære relasjoner. Utadrettet tilbyr SKF ulike kurs og veiledning til publikum og hjelpeapparat. Her vises statistikk over denne virksomheten. Tallene er hentet fra familiekontorenes fagprogram FADO, et fellesprogram for statlige kontorer, SKF- kontorer og andre.

SAMTALER OG MEKLINGER

Når folk henvender seg til familievernkontorene tilbys det samtaler (kliniske saker) og meklinger. Samtaler tilbys når det oppleves vansker, konflikter eller krise i nær familie og i foreldresamarbeidssaker. Mekling tilbys gifte og samboer som skal flytte fra hverandre. Mekling er og til foreldre som ikke bor sammen, men som vil gjøre endringer mht foreldreansvar, bosted eller samvær for felles barn.

I 2018 hadde SKF til sammen 12 467 nye henvendelser av kliniske saker og meklinger. Av disse var 7 961 (64 %) kliniske saker og 4 456 (36 %) meklinger (se figur 1).

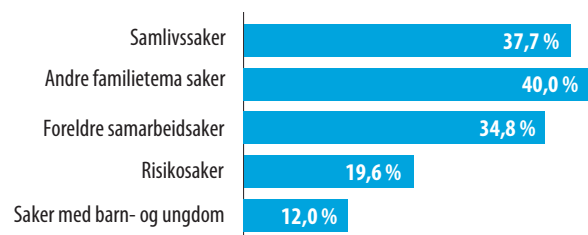
Figur 1 SKF 2018. Fordeling av saker og meklinger. Antall og prosent

ENDRING I ANTALL SAKER OG MEKLINGER

Tabellen viser endring i antall saker og meklinger i perioden 2017 til 2018. Det har totalt sett vært en økning på 1,2 % (150 saker og meklinger), fra 12 267 til 12 417 i denne perioden. Tabellen viser en økning i antall kliniske saker på 4,3 % (334), fra 7 629 til 7 961. Og en nedgang i antall meklinger på 3,9 % (182), fra 4 638 til 4 456.

	2017	2018	ENDRING I ABSOLUTE TALL OG % 2017–2018
SAKER	7 629	7 961	332 (4,3 %)
MEKLINGER	4 638	4 456	-182 (-3,9 %)
TOTALT	12 267	12 417	150 (1,2 %)

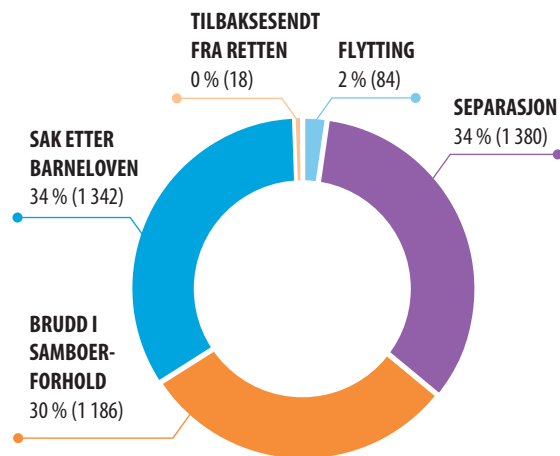
Tabell 1 SKF 2017–2018. Antall saker og meklinger. Endring i antall og prosent

Figur 2 Fordeling av tema i kliniske saker. Prosent

ULIKE TYPER SAMTALER

I en samtale (klinisk sak) kan det være flere tema. I 2018 var det «Andre familietemasaker» som var oftest tilstede i samtalerne (40%). Deretter følger «Samlivssaker» (37,7 %), «Foreldresamarbeid» (34,8 %), «Risikosaker» (19,6 %) og «Barn og ungdom» (12 %) (se figur 2).

Figur 3 SKF 2018. Fordeling av type meklings. Antall og prosent

ULIKE TYPER MEKLING

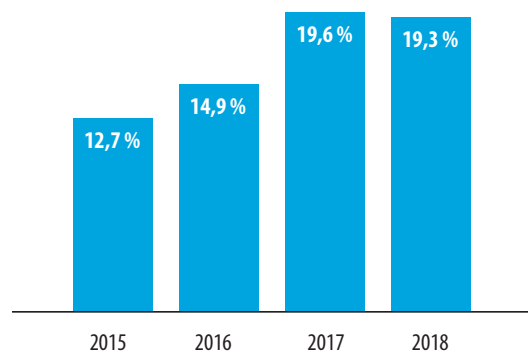
En skiller mellom ulike typer meklings. I 2018 var det 1 380 (34 %) meklings i forbindelse med separasjon. Det var 1 186 (30 %) meklings knyttet til brudd i samboerforhold og 1 342 (34 %) meklings var knyttet til sak etter barneloven. Til sammen 18 saker (0 %) var tilbakesendt fra retten og 84 saker (2 %) var flyttemeklings (se figur 3). Til sammenligning med 2017 var det 36 % (1 439) av meklings knyttet til separasjon, 31 % (1 243) brudd i samboerforhold og 33 % (1 326) «barnelovssaker». 20 saker (0 %) var tilbakesendt fra retten.

	2017	2018	ENDRING I ABSOLUTTE TALL OG % 2017 – 2018
KLINISKE SAMTALER	31 250	33 645	2 395 (7,7 %)
MEKLINGER	7 852	8 011	159 (2,0 %)
TOTALT	39 102	41 656	2 554 (6,5 %)

Tabell 2 SKF 2017-2018. Antall konsultasjoner. Endring i antall og prosent

KONSULTASJONER

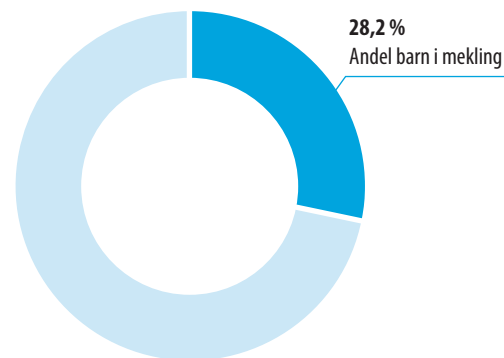
Tabellen viser antall klientkonsultasjoner i kliniske samtaler og meklings i perioden 2017 til 2018. Det har totalt sett vært en økning på 6,5 % (2 554 konsultasjoner) i denne perioden, fra 39 102 til 41 656 konsultasjoner. Tabellen viser en økning på 7,7 % (2 395) for kliniske saker og en økning på 2,0 % (159) for meklings i denne perioden (se tabell 2).

Figur 4 SKF 2015-2018. Andel barn i samtaler og mekling. Andel av nye saker

BARN S DELTAGELSE

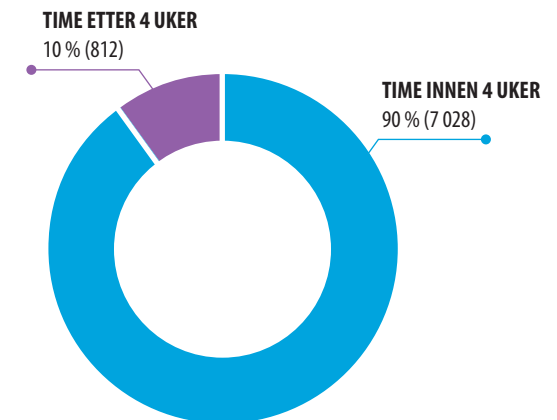
Andelen barn som deltok i samtale eller mekling i 2018 var på 19,3 % (2 395) av totalt antall nye saker. I 2017 var andelen barn på 19,6 % (2 223), i 2016 på 14,9 % (1 756) og i 2015 på 12,7 % (1 416) av totalt antall nye saker (se figur 4).

Figur 5 SKF 2018. Andel barn i mekling. Avsluttete meklinger

BARN I MEKLING

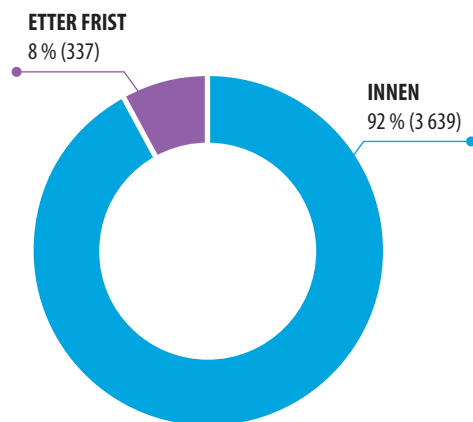
Andelen barn over 7 år som deltok i mekling i 2018 var 28,2 %. Andel av avsluttete meklinger.

Figur 6 SKF 2018. Ventetid kliniske saker. Andel og antall som får time før eller etter 4 uker

VENTETID - SAMTALE

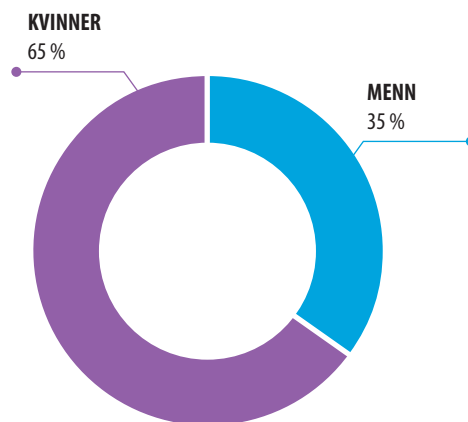
Tilsammen 90 % (7028) av de som henvendte seg til familievernkontorene i 2018 med ønske om samtale fikk det innen fire uker. Tilsammen 10 % (812) fikk time etter fire uker (senfigur 5). I 2017 var det 89 % av de som henvendte seg som fikk time innen fire uker og 11 % som fikk time etter fire uker.

Figur 7 SKF 2018. Ventetid mekling. Andel og andel som får time før eller etter frist på 3 uker

VENTETID – MEKLING

De fleste 92 % (3 639) som begjærer mekling får time innen tre uker. 8 % (337) får time etter tre uker (se figur 6). I 2017 fikk 96 % time innen tre uker og 4 % etter tre uker.

Figur 8 SKF 2018,. Andel menn og kvinner som henvender seg

MENN SOM HENVENDER SEG

Det er flest kvinner som henvender seg for å få time til samtale eller mekling. I 2018 var det 35 % menn og 65 % kvinner som tok kontakt (se figur 7). I 2017 var andelen menn 33 % og kvinner 67 %.

	BUFETAT FINANSIERING	ANNEN FINANSIERING
ANDRE TILTAK MOT PUBLIKUM	65	12
UNDERVISNING/VEILEDNING AV STUDENTER	3	0
VEILEDNING/KONSULTASJON AV HJELPEAPPARAT	96	3
UNDERVISNING/KURS/SAMARB HJELPEAPPARAT - FORELDREVEILEDNING	12	0
UNDERVISNING/KURS/SAMARB HJELPEAPPARAT - ANNET	60	6
INFORMASJON I MEDIA	14	0
TILSYN	9	
TOTALT	259	21

Tabell 3 SKF 2018. Utadrettet arbeid

UTADRETTET ARBEID

Familievernkontorene driver ulikt utadrettet arbeid. I 2018 var det tilsammen 280 slike tiltak. De fleste tiltakene (259) er finansiert via tilskudd fra Bufetat. De andre tiltakene (21) er finansiert via andre (se tabell 3). I 2017 hadde SKF tilsammen 243 tiltak.

Stiftelsen Kirkens Familievern

STIFTELSEN KIRKENS FAMILIEVERN

TLF: 23 33 22 20 · E-POST: POST@KIRKENSFAMILIEVERN.NO

WWW.FAMILIEVERN.NO

